CBE Z25005037 vakkenpakket

UITSPRAAK

in het geding tussen A woonachtig te Groningen, hierna ook te noemen appellant,

en

de examencommissie van de faculteit Rechtsgeleerdheid van de Rijksuniversiteit Groningen, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 30 september 2024.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 30 september 2024 waarin appellant wordt meegedeeld dat de goedkeuring van zijn vakkenpakket voor de masteropleiding Public International Law is ingetrokken per 1 september 2024.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op 26 februari 2025 waar appellant is verschenen. Verweerder is verschenen in de personen van B, lid van de examencommissie en C, secretaris van de examencommissie.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellant volgt sinds 1 september 2022 de masteropleiding International Public Law. Door een curriculumwijziging is aan appellant bij besluit van 30 september 2024 meegedeeld dat de goedkeuring van zijn vakkenpakket is ingetrokken per 1 september 2024. Via CLRS diende appellant op 11 november 2024 een beroep in bij het College van Beroep voor de Examens. Vervolgens vond op 17 december 2024 een schikkingsgesprek plaats. Er is geen schikking tot stand gekomen, waarna verweerder op 18 februari 2025 een verweerschrift indiende. Vervolgens vond op 26 februari 2025 een hoorzitting plaats van het College.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellant**, zoals neergelegd in het beroepschrift en ter zitting is toegelicht komt, samengevat, op het volgende neer.
Appellant is het niet eens dat zijn thesis van 18 ECTS niet in de plaats kan worden gesteld voor een thesis van 12 ECTS en de module Law in Practice van 6 ECTS. Het gaat namelijk om hetzelfde aantal studiepunten en bovendien voldoet appellant met zijn thesis van 18 ECTS aan de leeruitkomsten van zijn masteropleiding. Het schrijven van een nieuwe thesis en het volgen van een module is geheel overbodig. Appellant zou hiervan niets nieuws leren.
Appellant stelt zich op het standpunt dat het mogelijk moet zijn om een curriculumwijziging door te voeren. Echter, de overgangsregeling is te beperkt. Hij heeft maar een jaar extra de tijd gehad om af te kunnen studeren onder de oude regels. Dat maakt de overgangsregeling oneerlijk.
Appellant verzoekt om het bestreden besluit te herzien en het alsnog mogelijk te maken dat hij zonder de module Law in Practice kan afstuderen.

Verweerder heeft zich blijkens het verweerschrift en ter zitting als volgt verweerd. Appellant volgt sinds 1 september 2022 de masteropleiding Public International Law (60 ECTS). Er heeft een curriculumwijziging plaatsgevonden per 1 september 2023. De thesis van 18 ECTS is vanaf die datum vervangen door een thesis van 12 ECTS plus een module Law in Practice van 6 ECTS. Studenten zoals appellant, die voor deze datum aan de masteropleiding zijn begonnen, hadden

nog tot 1 september 2024 de mogelijkheid om af te studeren met de thesis van 18 ECTS (en zonder dat de module Law in Practice is afgerond).
Appellant heeft een thesis van 18 ECTS afgerond, maar niet de module Law in Practice.
Appellant vindt de overgangsregeling die in de overgangsregeling is neergelegd oneerlijk.
Verweerder brengt hiertegen in dat appellant een jaar extra de tijd heeft gehad om zijn opleiding af te ronden volgens het oude curriculum. Dit is, gezien de omvang van 60 ECTS van de opleiding, een redelijke termijn. Bovendien is appellant tijdig geïnformeerd over de wijziging, die overigens door het faculteitsbestuur is vastgesteld. Verweerder heeft deze regelgeving voor alle studenten op dezelfde manier toegepast. Er is geen hardheidsclausule opgenomen, waardoor er geen rekening kan worden gehouden met eventuele persoonlijke omstandigheden.
Appellant heeft geen persoonlijke omstandigheden gesteld die voorzien zijn van bewijsstukken. Het feit dat hij bijna fulltime werkt naast zijn studie levert in ieder geval geen persoonlijke omstandigheid op waarmee verweerder rekening moet houden.
Verweerder verzoekt om het beroep van appellant ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of het bestreden besluit in redelijkheid genomen had kunnen worden. Een inhoudelijke toetsing valt buiten dit toetsingskader.
Het College stelt vast dat er een overgangsregeling is opgesteld in verband met de curriculumwijziging van de masteropleiding Public International Law. Door de curriculumwijziging is het vanaf 1 september 2024 niet meer mogelijk om voornoemde opleiding af te ronden met een thesis van 18 ECTS en zonder dat de module Law in Practice is gevolgd.
Voorts stelt het College vast dat appellant op 1 september 2022 is gestart met de masteropleiding Public International Law. Appellant had dus tot 1 september 2024 de mogelijkheid om deze opleiding af te ronden met een thesis van 18 ECTS en zonder dat de module Law in Practice was afgerond. Appellant heeft zijn opleiding niet voor 1 september 2024 afgerond. Om te kunnen afstuderen vanaf 1 september 2024 dient hij alle studieonderdelen als genoemd in artikel 3.15 OER te hebben afgerond, waaronder de module Law in Practice.
Verweerder heeft middels het bestreden besluit appellant hierover en over de gevolgen van de wijziging op de juiste wijze geïnformeerd.
Ter zitting heeft appellant aangegeven dat hij door persoonlijke omstandigheden niet voor 1 september 2024 is afgestudeerd. Zo werkt hij bijna fulltime en heeft hij mentale issues gesteld.
Het College overweegt dat hoewel afwijking van de overgangsregeling op grond van persoonlijke omstandigheden niet per definitie onmogelijk is, in onderhavig geval verweerder terecht heeft geoordeeld dat afwijking niet aan de orde is. Het feit dat appellant bijna fulltime werkt levert geen persoonlijke omstandigheden op die afwijking van de overgangsregeling rechtvaardigen. Daarnaast heeft appellant zijn mentale issues niet nader toegelicht of onderbouwd met bewijsstukken waardoor verweerder hieraan voorbij mocht gaan.
Gelet op het vorenstaande komt het College tot het oordeel dat verweerder op goede gronden tot zijn besluit is gekomen. Aldus kan het bestreden besluit in stand blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellant ongegrond.

Aldus vastgesteld op 7 maart 2025 door mr. T.C.A. Hofman, plv. voorzitter, Prof. dr. L.J.A. Koster en H. Mellema, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.





voorzitter secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA Den Haag.